

Orgle mehiške umetnice Tanie Candiani v frančiškanski cerkvi v Mariboru (Arhiv Kible)

Paralele v Portalu in cerkvi

Mednarodni festival Kiblix, ki ga pripravlja Kibla s koproducenti Zavodom uho; oko, GT 22 in Ljudmilo

MELITA FORSTNERIČ HAJNŠEK

Drevi se začne 13. edicija mednarodnega festivala Kiblix. Do 10. oktobra bo v Kibla Portalu na Valvasorjevi na ogled razstava Paralele, ki obravnava množico raziskovalnih smeri s polja sodobne intermedijske produkcije. Ne koncentrirana se na ozke avtorske pristope, temveč sprejema heterogenost sodobne produkcije, ob razstavi pa prinaša avdiovizualne performanse, predavanja, okrogle mize, delavnice in pogovore s sodelujočimi mednarodnimi in domačimi umetniki. Dogodki nagovarjajo vse javnosti – od strokovne, akademske do najširše. Koproducenti letos so ob Kibli Zavod uho; oko, GT 22 in Ljudmilo, selektorji pa Aleksandra Kostič, Žiga Dobnikar, Marko Ornik, Pina Gabrijan in Miha Horvat. Vsa leta doslej Kiblix povezuje znanstvenike in umetnike, raziskovalce in igralce iger, računalničarje in biologe, hekerje in glasbenike, producente in naključne obiskovalce.

Kaj je in kaj prinaša postdigitalna era, ali lahko umetniki skupaj z znanstveniki shekajo svobodno prihodnost, kaj je z uporabo in zlorabo velikega podatkovja, kaj z elektronskim in tehnološkim onesnaževanjem in kroženjem odpadkov, internetnim črnim trgom, polarizacijo sodobne identitete na realno in virtualno? Vsa ta vprašanja

detektirajo udeleženci in njihova predstavljena dela na festivalu. Kot pravi selektor festivala in izvršni producent Žiga Dobnikar iz Kible, je zanimiv spoj starega in novega, sakralnega in sodobnega elektronska instalacija mehiške umetnice Tanie Candiani. To je priznana umetnica na mednarodni sceni. Predstavlja se z instalacijo Orgle v frančiškanski cerkvi v Mariboru. Orgle so last mehiškega ministrstva za kulturo, ki je sofinanciralo projekt. Tukaj je tudi komisarka z mehiškega kulturnega ministrstva. Obeta se nam tudi sodelovanje z muzejem sodobne umetnosti iz Ciudad de Mexica.

Sodelujoči umetniki so iz Nemčije, Litve, Srbije, Hrvaške, Francije, Španije, Anglije. Slovenska umetnica Monika Pocrnjič se ukvarja z alternativnimi načini produkcije hrane, Rasa Šmite in Raitis Šmits iz Litve z alternativnimi metodami produkcije elektrike iz odpadnih vod iz bakterij, Maja Smrekar in Robertina Šebjanič pa predstavljata invazivne vrste iz okolja. Pomembna gostja letos je tudi srbska umetnica Nataša Teofilović, ki je bila

Lahko umetniki skupaj z znanstveniki shekajo svobodno prihodnost?

na Ars Electronici v Linzu in je ena prvih dobila residenco v Cernu. Med avdiovizualnimi nastopi Dragan Živadinov, Dunja Zupančič, Miha Turšič predstavljajo performans – informans pa Random Logic prihajajo, Vlado G. Repnik ... Tendence letos je k mapiranju in specifičnemu načinu proučevanja narave. "Pri Slovencih bi izpostavil Ido Hiršfenfelder in Sašo Spačal, ki sta posnetke z Etne pretvorili v prostorsko instalacijo. Tektonske plošče v prostoru se tresejo in tvori se krajina, zelo poetična instalacija. Letos bo poudarek tudi na dediščini, ki bo priključena k dvojini znanost-umetnost. In vseskozi podpiramo tudi bivšo jugoslovansko regijo, prav tako lokalno sceno, to čutimo kot svojo odgovornost. Smiselno je združevati vzhodno in zahodno Evropo, s fokusom na Balkanu," pravi Dobnikar.

Tendence letos je k mapiranju in specifičnemu načinu proučevanja narave. "Pri Slovencih bi izpostavil Ido Hiršfenfelder in Sašo Spačal, ki sta posnetke z Etne pretvorili v prostorsko instalacijo. Tektonske plošče v prostoru se tresejo in tvori se krajina, zelo poetična instalacija. Letos bo poudarek tudi na dediščini, ki bo priključena k dvojini znanost-umetnost," pravi Dobnikar.

Kaj torej je postdigitalna era in kaj prinaša? "Trend je v odmiku od digitalnega k analognemu. Obstaja celo analogno gibanje, ki beži od digitalne samoumevnosti. Ob vsakem napredku se pojavi kaka struja, ki želi nazaj h koreninam ali k preprostejšemu življenju."